

Arrest

nr. 280 193 van 16 november 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 26 juli 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van *“een bevel om het grondgebied zonder termijn te verlaten”* van 4 juli 2022.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2022.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 mei 1995, samen met zijn moeder, naar België.

1.2. Op 29 augustus 2000 werd verzoeker, met toepassing van de wet van 22 december 1999 met betrekking tot de regularisatie van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, tot een verblijf in België gemachtigd.

1.3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 2 juni 2022 de beslissing tot beëindiging van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten en inreisverbod van tien jaar. Deze beslissingen – het betreft drie beslissingen opgenomen in één akte – werden verzoeker op 9 juni 2022 ter kennis gebracht.

1.4. Op 24 juni 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen – het betreft drie beslissingen opgenomen in één akte (een bevel om het grondgebied te

verlaten, een beslissing tot terugleiding naar de grens en een beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering) – werden verzoeker dezelfde dag ter kennis gebracht.

1.5. Bij arrest van 30 juni 2022 met nr. 274 952 schorste de Raad de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juni 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en van diens beslissing van dezelfde datum tot terugleiding naar de grens.

1.5. Verzoeker werd op 4 juli 2022 vrijgesteld en bij zijn invrijheidsstelling werd op de geschorste beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering een stempel aangebracht met de vermelding *“De betrokkene moet onmiddellijk gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten”*. Deze vermelding vormt de bestreden akte.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt op dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

Zijn betoog luidt als volgt:

“De stempel van 04.07.2022 luidt als volgt: “De betrokkene moet onmiddellijk gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten”.

“Het bevel” is de bevelcomponent van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 24.06.2022.

De stempel in kwestie is ook aangebracht op dat bevel van 24.06.2022.

Het gaat dus niet om een nieuwe beslissing, wel is het een uitvoeringsmodaliteit van de beslissing van 24.06.2022. Een loutere uitvoeringsmodaliteit is geen aanvechtbare beslissing. Er kan in dat opzicht worden verwezen naar volgende rechtspraak:

“De Raad merkt op dat om ontvankelijk te zijn het beroep moet gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtsregeling of rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet. In casu werd aan verzoeker op 9 februari 2010 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten betekend. De bestreden beslissing was er enkel op gericht verzoeker een nieuwe termijn toe te staan waarbinnen hij gevolg diende te geven aan dit bevel om het grondgebied te verlaten en kan niet beschouwd worden als een afzonderlijke beslissing met specifieke rechtsgevolgen of als een beslissing die de rechtstoestand van verzoeker wijzigt (RvS 6 september 1995, nr. 55.041). De bestreden beslissing op zich is derhalve geen voor de Raad aanvechtbare beslissing.” (R.v.V. nr.Xvan 29 april 2011, <http://www.rvv-cce.be>) De vordering van verzoekende partij is niet ontvankelijk.”

3.2. Verweerder geeft terecht aan dat om ontvankelijk te zijn een beroep tot nietigverklaring dat bij de Raad wordt ingesteld dient te zijn gericht tegen een uitvoerbare beslissing, zijnde een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of om te beletten dat zij tot stand komen, met andere woorden waarbij wordt beoogd wijzigingen aan te brengen in een bepaalde rechtstoestand, dan wel zodanige wijzigingen te beletten (cf. J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 8 - 9). De loutere vermelding van de tekst *“De betrokkene moet onmiddellijk gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten”* – die niet zoals verweerder stelt kan worden omschreven als een uitvoeringsmaatregel, doch wel moet worden gezien als een aanmaning om een actie te ondernemen – op een eerder aan verzoeker ter kennis gebrachte beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wijzigt verzoekers rechtstoestand niet en kan dan ook niet worden beschouwd als een aanvechtbare rechtshandeling (zie ook RvS 2 december 2015, nr. 11.635 (c)).

De opgeworpen exceptie is, in de aangegeven mate, gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend tweeën-twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK